

Gdańsk, dnia 11 października 2019 r.

Sygn. akt D 63/19

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie :

Przewodniczący : Grażyna Gliniewicz

Członkowie : Joanna Friedrich - Sarad
Joanna Ratasiewicz

Protokolant : Dominika Wesołowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 11 października 2019 r. w Gdańsku, odwołania złożonego przez ██████████ od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 19.07.2019 r. o odmowie wszczęcia postępowania, w sprawie radcy prawnego ██████████ - ██████████, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. , art. 437 § 1 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U.2018.2115 ze zm.)

postanawia

- 1) utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 19.07.2019 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia,
- 2) kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący

/-/ Grażyna Gliniewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie

/-/ Joanna Friedrich – Sarad

/-/ Joanna Ratasiewicz

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2019r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku po przeprowadzeniu dochodzenia na skutek skargi Pani ██████████ na radcę prawnego ██████████-█████████ na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (j.t. Dz.U. 2018, poz.2115) wskazanych w treści uzasadnienia – postanowił odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie. Jak wynika z motywów uzasadnienia tegoż rozstrzygnięcia mając na uwadze fakt, że nie doszło do naruszenia zarówno ustawy o radcach prawnych jak i Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, należało odmówić wszczęcia dochodzenia, wobec stwierdzenia iż nie popełniono przewinienia dyscyplinarnego.

Zgodnie z pouczeniem, pismem z dnia 20 lutego 2013r. Skarżąca złożyła odwołanie zatytułowane zażaleniem, od ww. postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia, które zaskarżyła w całości i wniosła o uwzględnienie zażalenia, uchylenie postanowienia i uwzględnienie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 27 maja 2019r., względnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do innej Okręgowej Izby Radców Prawnych z uwagi na możliwość stronniczości OIRP w Gdańsku związanej z piastowanymi w przeszłości stanowiskami pana ██████████ – męża ██████████-█████████ będącego ██████████-█████████ tej rady oraz sędzią Wyższego Sądu Dyscyplinarnego .

Pani ██████████ zarzuciła postanowieniu błędną interpretację i w konsekwencji nie uwzględnienie podnoszonych zarzutów i naruszeń art. 1,4 pkt 1, 6,7 10, 11 pkt 2 i 3, 19, 27 pkt 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, niezastosowanie art. 15 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, naruszenie art. 64 w związku z art. 11 ust. 2 ustawy o radcach prawnych oraz niewyłączenie się Rzecznika z rozpoznania sprawy pomimo znajomości z ██████████-█████████ – ██████████ zasiadanie ██████████-█████████ syna ww. w gronie ekspertów ██████████-█████████ OIRP w Gdańsku, funkcji ██████████-█████████ oraz sędziego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego pełnionych niegdyś przez ██████████-█████████ funkcji ██████████-█████████ pełnionej przez ██████████-█████████ byłego współnika męża ww. radcy.

W uzasadnieniu Skarżąca w całości podtrzymała treść wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 27 maja 2019r., wskazała również, że Rzecznik nie wziął pod uwagę, sprzecznego z prawem, zasadami etyki i godności zawodu postępowania ██████████-█████████-█████████. Zdaniem Skarżącej radca prawny jest obowiązany kierować się przepisami prawa, winien wyłączyć się od wykonywania czynności zawodowych we własnej sprawie, albo jeżeli sprawa dotyczy osoby, z którą pozostaje on w takim stosunku, że może to oddziaływać na wynik sprawy, co ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Stwierdziła też, że jednym z podstawowych obowiązków radcy prawnego jest unikanie konfliktu interesów.

Według Skarżącej trudno odmówić powiązań radcy prawnemu będącemu pełnomocnikiem ██████████-█████████ sp. z o.o. (w tym w procesach sądowych) i jednocześnie pełniącemu w spółce „matce” ██████████ SA funkcję członka rady nadzorczej.

W dalszej części uznała, że stan faktyczny opisany we wniosku znajduje odzwierciedlenie w treści art. 387 ksh, który w§1 został pogwałcony przez postępowanie ww. radcy prawnego.

Odwołanie należy uznać za nieuzasadnione.

Postanowienie Zastępcy Rzecznika o odmowie wszczęcia dochodzenia zostało wydane po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających, które stanowiły podstawę orzeczenia.

Zastępca Rzecznika odmówił wszczęcia dochodzenia mając na uwadze zarzuty skarżącej, które dotyczyły głównie postępowań sądowych, w których stroną była skarżąca i ██████████ sp. z o.o. reprezentowana przez ww. radcę prawnego i słusznie stwierdził m.in., że: Sąd jest właściwy do oceny twierdzeń pozwu, rolą pozwanego (skarżącej) jest podniesienie zarzutu przedawnienia, nie ma obowiązku wniesienia pozwu na kwotę zawartą uprzednio w wezwaniu do zapłaty, wnioski o zasiedzenie skarżącej o stwierdzenie zasiedzenia działki została prawomocnie oddalony przez sąd odwoławczy, nieotrzymanie przez skarżącą odpisu wniosku o zawezwanie do próby ugodowej nie może stanowić zarzutu gdyż sąd decyduje o postępowaniu w tym zakresie. Twierdzenia w tym względzie nie mogą być uznane za uzasadnione gdyż trudno obwiniać radcę prawnego, że działa w interesie swojego mocodawcy. Każde takie działanie będzie wywoływało niekorzystne skutki dla drugiej strony postępowania gdyż w tym celu jest podejmowane. Strona ma prawo się temu przeciwstawić podejmując stosowną akcje procesową. Wbrew twierdzeniom skarżącej świadomość i umyślność ██████████ – ██████████ w działaniu na rzecz swojego klienta nie zasługuje na dezaprobatę.

W odwołaniu Skarżąca zarzuciła naruszenie przez radcę prawnego przepisów ksh na tle powiązań między spółkami ██████████ sp. z o.o. ██████████ SA i pełnieniu przez nią roli pełnomocnika pierwszej z nich oraz członka rady nadzorczej tej drugiej. Jest to nieuzasadnione.

Spółka akcyjna ██████████ SA jest jedynym udziałowcem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ██████████ sp. z o.o., co oznacza, iż dysponuje bezpośrednio więcej niż połową głosów na zgromadzeniu wspólników tej spółki. W związku z tym na podstawie art. 4 § 1 pkt 4 k.s.h. spółka ██████████ SA jest spółką dominującą, a spółka ██████████ sp. z o.o. spółką zależną.

Regulację dotyczącą wzajemnych relacji między organami spółek powiązanych, w sytuacji gdy spółką dominującą jest spółka akcyjna zawiera przepis art. 387 § 3 k.s.h. Zgodnie z jego treścią zakaz zajmowania funkcji członka rady nadzorczej spółki dominującej dotyczy członków zarządu i likwidatorów spółki zależnej. Tak, więc w przepisie tym ustawodawca wskazał jedynie na grupę dwóch podmiotów, które nie mogą jednocześnie być członkami rady nadzorczej spółki dominującej. Taki sposób redakcji przepisu daje podstawę do przyjęcia, iż tylko i wyłącznie wymienione podmioty są objęte zakazem łączenia stanowisk w spółce zależnej i spółce dominującej. Gdyby zamierzano objąć zakazem łączenia stanowisk także inne organy czy podmioty działające w spółkach powiązanych, racjonalny ustawodawca wymieniłby je wszystkie w przepisie, podobnie jak to zrobił w § 1 art. 387 k.s.h. dotyczącym zakazu łączenia stanowisk w spółce akcyjnej.

Wskazać również należy, iż pomiędzy organami spółki zależnej (również zarządem) a radą nadzorczą spółki dominującej nie istnieje żaden stosunek zależności. Organy spółki zależnej nie są zobowiązane do składania sprawozdań i wyjaśnień wobec członków rady nadzorczej spółki dominującej a rada nadzorcza nie ma kompetencji w zakresie powoływania, odwoływania i zawieszania członków zarządu. Rada nadzorcza spółki dominującej nie ma także uprawnień w zakresie zatrudniania i nadzoru nad pracownikami spółki zależnej.

W związku z powyższym nie zachodzi żadna przeszkoda, aby radca prawny zatrudniony czy też działający jako pełnomocnik w spółce zależnej był jednocześnie członkiem rady nadzorczej spółki dominującej.

Jednocześnie Skarżąca poza podniesieniem zarzutu niewyłączenia się Rzecznika w niniejszym postępowaniu i wskazaniem na jego powiązania osobowe nie dowiodła aby miało to jakikolwiek wpływ na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

W ocenie sądu Skarżąca nie wykazała tym samym naruszenia jakiegokolwiek normy i zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego ██████████ ██████████ – ██████████, a tylko zaistnienie okoliczności potwierdzających ich naruszenie mogło stanowić podstawę do wszczęcia dochodzenia w sprawie.

W tej sytuacji, mając na względzie przedstawione rozważania i ustalenia Sąd, orzekł jak w punkcie I postanowienia i utrzymał w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego z dnia 19.07.2019 r.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z treścią art. 70(6) ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych (j.t. Dz.U. 2018, poz.2115).

Na powyższe postanowienie nie przysługuje środek odwoławczy.

Przewodniczący

Członkowie

/-/ Grażyna Gliniewicz

/-/ Joanna Friedrich – Sarad

/-/ Joanna Ratasiewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale